

G1, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc**40 : 74** (10:18, 5:15, 8:25, 17:16)

Body: Podlahová 12 – TH 6/2, Dosedělová a Chodilová 10, Plachá 8-4/2, Koukalová 8-1/0, Štursová 8, Uvázlová 5-4/1, Pluhařová 4-4/0, Filipcová 3-2/1, Krátká 2-2/0, Kutáčová a Sprušanská 2, Blahutová 0-2/0, Augustinová 0. TH 24/4 = 17%. F- 25. MVP: Podlahová.

G2, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc**26 : 76** (15:10, 1:22, 9:22, 1:22)

Body: Plachá 26-9/4, Podlahová 9-5/1, Štursová 8-4/0, Chodilová 6-2/2, Filipcová 6-2/0, Pluhařová 4-1/0, Dosedělová, Koukalová a Kutáčová 4, Augustinová 3-6/3, Uvázlová 2-2/0, Blahutová, Krátká a Sprušanská 0. TH 31/10 = 32%. F- 32. MVP: Uvázlová.

Los soutěže U13 si zašpásoval a přiřadil dva hlavní uchazeče o krajského přeborníka hned do prvního kola soutěže. Hrál se tedy nejen o co nejlepší pozici před tříkrálovou odvetou v lednu, ale i o možný klid na půl, resp. celou sezónu dopředu. Zatímco loni naše první „velké“ a hlavně nečekané vítězství nad holkami z Prostějova vyvolalo oprávněnou euforii, letos už by pro nás v plné sestavě jiný výsledek chutnal jako blín. Proto obě výhry nad naším jižním soupeřem musíme brát jako splněnou, jakkoliv ne lehkou a automatickou povinnost. Paradoxně přes jednoznačnější a celkově vyšší konečný rozdíl v náš prospěch navíc na venkovní půdě je nutno uznat, že Opice se basketbalově zlepšily. Lépe zaujímaly a využívaly prostor, více zapojovaly jednotlivé hráčky, atd., čili hrály basketbal odpovídající tomuto věku, což se nakonec projevilo i v obou našich utkáních. Ještě obě loňská střetnutí byla „honem na Adélu“, nyní jsme museli pozornost v obraně rozprostřít na více lidí. I když Áda B. byla opět hlavní hráčkou soupeře, nebyla již tak jednoznačně dominantní a další domácí ji lépe doplňovaly.

Druhá věc je, kolik vám soupeř dovolí a jak dlouho v tom hodlá vydržet. Špatně se hraje, když vám obránce stále dýchá na prsa a nehne se od vás. Zde byl klíč k naší celkové dominanci. Jedním z našich vnitřních pravidel je, že bránit musí každá po celém hřišti a celou dobu bez úlev. Pak i tak dobrý útočný tým, jako je OP PV, se dá udržet na 40, resp. na 26 bodech (!) a lze ho dostat ho pod tlak, že má potíže přejít přes středovou čáru do 8 sekund.

Oba kluby a týmy se musely vypořádat s kolizí termínů žakovské ligy. Naše U14 hrály doma, byli jsme tím na tom s přesunem lépe, v odvetě se ale zase vše vymění. Zásadní výhodou pro nás však byla domluvená strategie na tento víkend a rozložení sil v obou úzce spolupracujících týmech r.2000 a r.2001, které významně přispěly oběma týmům ke svým výhrám, z nich nedělní přestřelka ŽL U14 se SŠB Ostrava A byla vrcholem víkendu.

Levhartice v U13 nemohly v Prostějově čekat, že jen pozdraví a odvezou si domů výhru. Musely se na ni dost napracovat. První utkání se rozhodovalo do poločasu a jednoznačně překlopilo pro nás ve 3.Q, ve 4.Q hrál náš mix a šetřily se hráčky na neděli. Ještě více šetřit síly na nedělní ŽL jsme chtěli ve druhém zápase, ale nedalo se. Trenér PV postavil na začátek silnější sestavu bez hluchých míst, takže stačily dva neproměnné nájezdy a zahozená střela z blízkosti koše, aby ve smyslu „nedáš-dostaneš“ šlo skóre na 8:2 pro domácí. Chod'a a Sába vypadly z role, jak začala hra pod tlakem, a obě křídla Podlaha i Denis ztrácely hlavu, když naopak měly přinést zklidnění a lepší organizaci v obraně. Loď nad vodou v tu chvíli držela Štursi a v obraně Kouky, zbytek se točil mezi hřištěm a lavičkou. Po kulturní vložce obou trenérů, aby utkání nebylo tak fádni, a přesunu naší hráčské lavičky se propad sice zastavil, kvartu již ale vyhrát nešlo. A to bylo ze strany Prostějova vše. Pak už jen na Opice dopadalo spojené kladivo OSK a tvarovalo je a tvarovalo až na konečných +50b. pro nás.

Opět se projevila výhoda, že všechny hráčky, ať více, či méně, dokáží skórovat. Pak se jen čeká, které to „vylétne“ nahoru, jako např. v G2 Žuže. Vyplácela se jí snaha jít za míčem pro útočný doskok a v baskekové hantýrce byla skvělý „sběrač mrtvol“. 2. a 3.doskoky a body z nich patří k nejjednodušším košům, stačí si je vzít ze vzduchu a porvat se o ně.. V tomto se jí začala přibližovat Denis, kdyby ještě na nohách ustála pozici po doskočení. Klidně pak může mít pravidelně i s TH 10-15b na zápas. MVP si za výbornou práci zasloužilo více hráček. Štursi, Žuža, Kouky, Maruška rovněž i další. Přesto za G1 volím Aničku Podlahu za překonání bolestivého omezení, i když doteď nejsem vyrovnaný s tím, že jsem ji pustil hrát, a za vynikající vybíhání do protiútoku, které s rozmyslem řešila jak dlouhým, tak úhybným dvojtaktem, nikdy „akcí bizon“. V G2 volím Sábu Uvi za pozornou a kondičně velmi náročnou obranu, kterou dostávala do úzkých svou hráčku, a tím spouštěla domino druhých a třetích posunů, kterými pak její spoluhráčky získávaly míče a z nich skórovaly. Vrcholem bylo, že „kousnula“ i úder do obličeje a pokračovala dál. Sabi, vím, že loktem do nosu to bolí. Sakramentsky to bolí. To je někdy tvrdá daň za těsnou obranu. Pak se však podívej na konci na výsledkovou tabuli, kdo vyhrál.

Těmito utkáními jsme v podstatě rozhodli sezónu, i když je na samém začátku. Hrát budeme naplno stále dál, i když už v jiných sestavách a podle dohody trenérů všech 3 týmů, ve kterých naše děvčata hrají. Uvolnili jsme si tím hlavu a ruce pro trochu jiný typ přípravy, který děti v tomto věku stále potřebují, takže v úterý šup na balanční čochy a závody ve skoku do výšky. Kdo je vyhraje? Nějaká „malá“ nebo „velká“?